

Ordføreren (Dyenhøll): Da jeg kun har faaet Ordet for en kort Bemærkning, skal jeg lade dette sidste Spørgsmaal ligge efter den Forklaring, som den meget ærede Ordfører for Mindretallet gav af sine tidligere Ytringer. Kun vil jeg, naar han mente, at hans Betragtning ikke var saa meget gammelbægs, gjøre opmærksom paa, at den ærede Ordfører selv brugte det Ord „gammelbægs“ som sit (Udsig: gammel); „gammelbægs“, sagde den ærede Ordfører. Svad derimod det angaar, som jeg fik Ordet for, nemlig en Forklaring af Vædringsforslaget Nr. 9, vil jeg til den Udtalelse, som den ærede Ordfører for Mindretallet kom med, kun sige dette, at det er rigtigt, hvad han anførte, at Statens Garanti pæbliftelig maa træde i Virksomhed, saa faare Foreningen ikke kan betale Renter; men jeg ser ikke, hvorledes de Statuter, som jo Regjeringen eller den ærede Indenrigsminister skal approbere, skulle være indrettede, naar der ikke i dem var truffet en Bestemmelse for et saadant Tilfælde, og navnlig den Bestemmelse, at der saa selvølgelig strax skulde opkræves Bidrag i Kraft af det solidariske Ansvar. Jeg veed ikke, paa hvilken anden Maade dette skulde kunne ordnes end gennem Statuterne. At ville give detaillerede Bestemmelser her i Loven for, hvorledes der skal forholdes i hvert enkelt Tilfælde, tror jeg ikke, gaar an. Lovforslagets § 4 giver jo forskjellige Regler om, hvorledes Statuterne skulle indrettes og da først og sidst den, at Indenrigsministeren har Haand i Hanke med disses Ufsattelse. Deri tror jeg, ligger en tilstrækkelig Garanti for, at det vil gaa til paa den Maade, jeg har nævnt.

Drasch: Jeg deler ganske den Mening, som det ærede Mindretal har fremsat i sit Forslag under Nr. 1, hvor der tales om Kjøbstadernes Optagelse i Foreningen; men jeg skal ikke trætte Forsamlingen med at argumentere videre herom. Det er stet paa en saa omfattende Maade, at ingen yderligere Bemærkninger behøves. Jeg skal kun bemærke, at dersom Vedtagelsen af dette Vædringsforslag maatte medføre, at Lovforslaget ikke blev til Lov, vil jeg stemme imod det, thi for mig stiller det sig saaledes, at jeg deler den Mening, som blev udtalt af det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Schlegel), at dette Lovforslag er saa tiltalende, at jeg kunde slutte mig til det, selv i den Stikkelse, hvori det foreligger fra Regjeringens Haand. Men jeg vil ikke negte, at de Vædringsforslag, som ere fremsatte af Udvalgets Flertal, staa for mig som Forbedringer; dog tror jeg, at disse Forbedringer vilde være yderligere og fyldigere, naar der medtages, hvad af to ærede Medlemmer af Udvalget er foreslaaet, at Tallet 2,500 forhøjes til 3,000. Jeg anser det ogsaa som en Forbedring af Lovforslaget, hvis Vædringsforslaget under Nr. 6 vedtages, hvor der er Tale om,

at der ikke kan afkræves Interessenterne Bidrag af mere end en halv Procent halvvaarlig. Jeg skal ikke komme videre ind paa Lovforslaget, men slutte med at sige eller rettere — da jeg jo ikke har holdt et længere Foredrag — kun tilføje den Bemærkning, at det glæder mig, at dette Lovforslag er fremkommet, fordi der atter derved er givet Landstinget Leilighed til at vise, at det baade har Syn for og Villie til at hjælpe den Klasse af Medborgere, der befinder sig under vanstfelig Forhold, og lette disse deres Stilling. Jeg glæder mig dobbelt over, at dette Forslag er fremkommet i dette Dieblit, da det næste Forslag, som foreligger til Forhandling, er af den Beskaffenhed, at det turde være, at den Beslutning, som Landstinget maatte komme til at tage med Hensyn til dette, kunde gjøre, at man mulig vilde blive udsat for Misfærdelse, hvis det ikke netop samtidigt havde viist sig, hvor aabent og loyalt man har sluttet sig til den Foranstaltning, som her er bragt i Forslag.

Formanden: Den næste Sag paa Dagsordenen kan selvølgelig først senere komme under Omtale.

Strandkov: Der er et Vædringsforslag, som gaar ud paa at forhøje den Sum, der er bestemt ved Lovforslaget. Det forekommer mig, at dette Forslag er omtalt saa lidt, medens dog den Smule, der er sagt om det, efter min Anskuelse har fundet den ærede Ministers Billigelse — saa vidt jeg da forstod den ærede Minister ret igaar. Det glæder mig, at den ene af de to ærede Forslagsstillere er fra Jylland. Jeg har forstaaet Lovforslaget saaledes, at det skulde hjælpe de Husmænd, som havde en Løb saa stor, at det kan antages, at der paa den kan holdes en eller to Køer; for Jyllands Bedkommende kan det godt være, at Lovforslaget naaer sin Hensigt med den opførte Sum, hvorimod det for Dernes Bedkommende, og særlig hvor jeg er kjendt, vil være næsten betydningsløst med den Sum, som her er opstillet. Det er ikke saa sjældent, at der for et Hjemsted i en By gives imellem 1,500 og 2,000 Kr. for 1 Ld. Land. Nu er det ganske vist, at en saadan Lønde Land i en By har større Gøne til at producere saadanne Ting, at der kan holdes en Ko eller to paa den; men det er dog klart, at, dersom Lovforslaget skal komme Husmænd med Jord til Gode, maa den Sum, som her er opført, absolut forhøjes. Jeg kunde endog maaste sige, at der ikke kan komme en eneste Husmand med 2 Køer paa Verne i Betragtning, hvis der ikke bliver sat 4,000 Kr. Der er, som sagt, talt saa lidt om dette Forslag, og derfor vil jeg foreslaa Thinget i alt Fald at stemme for denne Forhøielse af Summen til 3,000 Kr. Som sagt, det forekommer mig, at den ærede Minister ogsaa havde denne Anskuelse, at det ikke var for Meget, hvis